

Milostná píseň o Sorenovi a jeho drahé

1. *V klidu Lesa pod korunami stromů
odpočívá po boji hrdina
z dlouhé války vrátil se zas domů,
mnohý z elfů v něm pozná Sorena.*
2. *Vůkol vůni rozprostírá krásný hvozd
a skrz tu vůni ubírá se větší skvost.
Mladičká dívka o květy pečuje,
její líbeznost krásu Lesa zakryje.*
3. *Setkaly se pohledy, protly se dvě duše
všechna rozvaha ve chvíli zmizela.
Les jim byl svědkem, nymfy družičkami,
svazek zpečetěn na loži s růžemi.*
- R. *Ach, ty nebohá krásko má
odešel ti dál, zas Bůh ví kam.
Není už ve tvém loži,
chladná ocel tvé sny boří.
Ty však čekáš dál navěky.*
4. *Láska zakázaná sladkou příchut' má,
Nikdo netuší, s kým uléhá hrdina.
Měsíc je provází na nočních toulkách
po Lesích, údolích, skalách i loukách.*
5. *Ona se směje zvonivým smíchem,
on však posmutní ovládnut tichem.
Copak drahý můj, copak tě trápí.
Když s tady tu zůstanu, válka se vrátí.*
6. *Zpod přivřených víček už prýští slzy,
přes semknuté rty šeptá: Vrat' se mi brzy.
Soren se přemáhá říci proroctví,
nakonec slibuje, políbí a odchází.*
- R. *Ach, ty nebohá krásko má
odešel ti dál, zas Bůh ví kam.
Není už ve tvém loži,
chladná ocel tvé sny boří.
Ty však čekáš dál navěky.*
7. *Poslední polibek hořkou příchut' má,
z boje se živý nevrátí tvůj hrdina.
Marně tu zde hledíš za kraje Lesa,
temnota zakrývá už celá nebesa.*
8. *Zas se vracejí, srdce zaplesá,
ty však se ptáš, proč nikdo nejásá
a už je vidíš, smuteční průvod,
nesoucí tělo tvého milého.*
9. *Ty nyní zmíráš a přec žiješ dál,
do tvého lůna to Soren život dal.
Nezradíš jej odchodem k předkům,
budeš-li mít dítě, nezmizí rod Sorenů.*
- R. *Ach, ty nebohá krásko má
odešel ti dál, zas Bůh ví kam.
Není už ve tvém loži,
chladná ocel tvé sny boří.
Ty však čekáš dál navěky.*